

דואר אלקטרוני - daflavi@lavi.co.il

דף השבוע

אחרי מות-קדושים:

ואהבת לרעך: דבר תורה קצר לפרשת אחרי מות-קדושים, מהרב מנדל
 האדמה אוהבת את עצמה והגשם מספק לה את רצונה, ולא שאוהבת את הגשם. כן הדבר אצל המוכר, שאין לו שום אהבה ללקוח אישית, רק מחמת שהלוקח משלים את רצון המוכר, לכן מצפה ללקוח כתוב בפרשת השבוע "ואהבת לרעך כמוך אני ה'". יש לדקדק - איך יכול האדם לשקול במאזניים, להשוות לגמרי אהבת חברו לאהבת עצמו, לא פחות ולא יותר. הפילוסוף אפלטון אמר שגדר האהבה הוא דווקא בהיות הנאהב הפוך מהאוהב, כמו לדוגמה שהאדמה, שהיא יבשה בטבעה, משתוקקת למים ומטר המרטיבה, וכן המוכר משתוקק אל הקונה שהוא הפכי לו, המשלים עניינו וחפצו. אבל הדומים אחד לשני ישנאו זה את זה, כמו שמצינו "כל אומן שונא בני אומנתו" אבל הפילוסוף אריסטו לעג לו וטען ההיפך, כי דוקא הדמיון אחד לשני יוליד האהבה, כמו שרואים שבעלי דת אחת אוהבים זה את זה בעבור הדמיון שביניהם, ושונאים לזולתם וכדומה לזה הרבה. ומה שהביא אפלטון ראייה מאהבת ההפכיים, טעה ושגה בביאור עניין אהבה, כמו שיאמר אדם שאוהב הוא מאכל פלוני. הרי אילו היה אוהבם באמת - לא היה אוכלם ומפסידם, אלא ודאי אוהב את עצמו, ולא את האוכל. כמו כן, בדוגמאות הנ"ל, האדמה אוהבת את עצמה והגשם מספק לה את רצונה, ולא שאוהבת את הגשם. כן הדבר אצל המוכר, שאין לו שום אהבה ללקוח אישית, רק מחמת שהלוקח משלים את רצון המוכר, לכן מצפה ללקוח. בזה יתבאר הפסוק כך: התורה באה לומר, שבזה שמוכר אוהב את הלוקח, אין בזה גדולה כנ"ל, אבל שמוכר אחד יאהב את המוכר השני, בזה יש גדולה, ועל זה אומרת התורה, "ואהבת לרעך" - לאיזה רע? - כמוך, שהוא באותו מצב כמוך, שתאהב גם את המוכר השני ולוקח אחד את הלוקח השני, שבזה תהיה אהבה אמיתית, לא מחמת שמספק ומשלים את אהבת עצמך. (ערבי נחל)

האסיפה הקודמת

באסיפה שהתקיימה ביום שלישי בערב כ"א אדר 2023.03.14 שעה 20:30

הוצגו סיכומי הפעילות העסקית של מפעל הרהיטים והמלון בשנת 2022 וכיווני פעולה ל-2023.

האסיפה שנקבעה ליום שלישי 28.03.2023 בשעה 20:30 ושנועדה להציג את סיכום הפעילות של ענפי החקלאות והמשק בשנת 2022 נדחתה עקב השתתפות מועטה של חברים.

האסיפה הקרובה

באסיפה הקרובה שתתקיים אי"ה ביום ראשון בערב ט' אייר, 2023.04.30 שעה 20:30 (יוה"ר שרית נוי).

סדר היום:

א. הצגת סיכומי הפעילות העסקית של ענפי החקלאות והמשק בשנת 2022 וכיווני פעולה לשנת 2023.

ב. בחירות:

(1) ריכוז ועדת דת- בחירה בין רועי שמרון לזיו שפר. תחילה יש לאשר את מועמדותו של רועי שמרון ברוב של

75% מקולות המצביעים.

(2) ריכוז ועדת קליטה-בחירה בין דסי ריינמן לשון+שרית וינטר.

(3) חברים לועדת ותיקים (מרכזת עירית גילה) בחירה של 4 מהמפורטים:

אתי בלסקי, יפעת ליכטנפלד, זהבה מועלם, שורקה שטרן, מירה שרון..

(4) אישור חברים לועדת נשיאות (מרכז גלעד אוברמן)- רותי בולביק, שרית נוי, מאיר רוזנברג, מאירה רומם.

ג. מועמדות נעם ושני קריסטל- מציג דורון קליין.

ד. הודעות.

ה. שאילתות.

שבח ילון

הודעות**מועדת חברים:**

אני לא נמצאת בשבוע הקרוב בארץ. לעניינים דחופים אפשר לפנות לתמר.

בברכה, הנני.

י"ב סיוון 1/6 , יום חמישי

פותחים את הקיץ בחתונה הראשונה!
נעם (הינדן) ורון מתחת לחופה,
נשמח להושטת עזרה
כל הצעה תתקבל בשמחה.

מוזמנים לפנות
אור מולאי - 0528498398
עוז 050-3231125
עידית - 05261528936

לגמל"צים וותיקים:

ירושלים - הריק סביב לה
שלושה ימים בירושלים וסביבותיה

שלישי-חמישי | 1.6-30.5 י"ב-י"ג סיון תשפ"ג
יציאה 7:00 | חזרה משוערת 19:00 | תחנות איסוף מכדורי ומגבעת אבני

לינה במלון "רמת רחל", קיבוץ רמת רחל
עלות לאדם בחדר זוגי 1440 ש"ח (כולל כניסה לאתרים)
חצי פנסיון (ארוחת בוקר וארוחת ערב)
הליכה בדרגת קושי קלה

הדרכה - יריב המאירי

יום 3	יום 2	יום 1
סיור אומנות מרכז עיר בכיכר ספרא, נוש עציץ- האלון הבודד, כפר עציץ, אנדרטת הל"ה וסיפור הקרב, יקב "מוני" ותצפית על עמק שורק	אמנות והסטוריה בקיבוץ רמת רחל, הליכה מקבר דוד לכותל, חתנת הרכבת הראשונה פעילות ערב שירי לאדינו ופיוטים אצל דלילה שמש בנחלאות	אבו גוש- סיור בכפר, מרכז "הים", המטור הגנדיקטי, ואתרים נוספים. פעילות ערב- מפגש עם שוקי בן עמי- 'הפרלמנט הירושלמי'

פרטים נוספים אצל רות חקלאי מורי 050-5405554
מאיה דודקביץ' 050-3215218

קהילת בית לביא היקרה,

בתום חגיגת בר המצווה של בנו דוד הגיעה העת לשבח והודיה,

תודה רבה לבורא עולם ותודה גדולה לשלוחי המצווה, הלא הם אתם חברי קהילת קיבוץ לביא.

הרגשנו והתרגשנו בכול נימי נפשנו מהתמיכה, והרצון הטוב של כל אחד מכם.

זוהי זכות גדולה לחיות בכזו קהילה תודה רבה על הכל.

משפחת פלג- דוד בן המצווה, רן, צילה ובנימין.

מהתרבות:

אחרי שבוע כזה, נותר רק להגיד תודה.

תודה רבה למשתתפי הטקסים וערב ההתייחדות, בהקראה שירה ונגינה.

תודה רבה לרותי וייס ונאוה פוגלמן על טקס מעבר מרגש.

תודה רבה לכל העומלים על סעודת יום העצמאות, בהכנות ובתפעול בערב עצמו, תודה למרב רז ודורון קליין על ההובלה של הארוחה, ולכל המסייעים מסביב – ילדי תבור, בית לחיים, ותיקים ומתנדבים רבים.

ותודה לצורית ויונה על תפעול ההפנינג המהנה, ולשרקה וכרמל על שיחות מרתקות מאוד. תודה לכל המתנדבים שסייעו בתפעול ההפנינג על היבטיו השונים!

תודה מיוחדת שלוחה לזוהר ועקנין ואהוד שפר, יחד עם מתמחי ההגברה החדשים שלנו מהכיתות היותר נמוכות, שהובילו את כל הטקסים והפעילויות בשבועיים האחרונים בנועם, רגישות ומקצועיות. אין עליכם!

תודה ענקית ליונתן ליפניק, שלא מחסיר תו, ולקרן וייס שמובילה את המקהלה שנה אחר שנה ומוסיפה שיר וניגון לטקסים, תודה רבה לשניכם!

ותודה גם ליצחק ואוריה לוי, עתניאל חבבו, שבות מייזלס, ורועי רוזנצווייג שהנעימו את אזנינו בנגינה!

תודה לבנות השירות היקרות – נופך, הודיה ודניאל. עזרתן מאוד בכל הפעילויות ובעיקר בדגלנות, והחיבור איתכן הוא מתנה משמיים. תמשיכו לפעול ולעשות!

ובהסתכלות קדימה –

זוכרים את "קפה מועדון"? אנחנו רוצים להחיות אותו!

אז אם יש לכם נושא מעניין לדבר עליו, תחביב או עבודה או כל נושא, שהייתם רוצים להעביר עליו "קפה תרבות", נשמח

מאוד ומחכים לשמוע מכם 😊

ועדת תרבות

נס כד המים

לרגל אירועי השבוע ולציון יום השנה שיחול השבוע, לפטירתו של בעלי, צבי סיטסמר ז"ל, ולציון בקרוב של יום השנה למלחמת שלום הגליל. משתפת כאן את הסיפור שכתב צבי בעלון הקיבוץ. הדברים הללו הם עיבוד וקיצור של חוויותיו מקרב ממלחמת שלום הגליל (לפני 41 שנה), בו לחם לצד מרדכי גילה. סיפור זה נלמד כמורשת קרב ביחידות צה"ל (לפחות כך היה בעבר, לא בטוחה שכך קורה היום). יהיו הדברים שלהלן לזיכרו ולעילוי נשמתו של צבי ז"ל.

" 12 שנה חלפו מאז מלחמת של"ג, אך הנס שארע לגדוד שלי במלחמה זו, עדיין טרי וחרוט היטב בזיכרוני.

הגדוד שבו שירתתי קיבל הוראה לעלות ולהחזיק בצמד גבעות (אוכף) הנמצאות בצמוד לכפר מנצוריה השוכן בקרבת כביש בירות דמשק. מנצוריה היה כפר תיירותי צרפתי, אך במקום תיירים, ישבו בבתי המלון הגבוהים צלפים סורים שיכלו לצפות ולשלוט על אותן צמד גבעות חשופות.

עלינו על הגבעה בשעת לילה מאוחרת לאחר שהמשימות שהוטלו עלינו שונו ללא הרף. הדרך הייתה רצופת קשיים מתחילתה. עשרה חיילים ממחלקת החוד נפגעו בעלותם על מוקש, המחלקה השניה הפכה למחלקת החוד... ורק כעבור שעות רבות העפלנו לראש הגבעה.

בגלל הבלבול והחיפזון לא היינו מצויידיים כראוי, למשל התאג"ד (מחלקת הרפואה) נשאר מאחור עם הנגמשים, ושם גם נשארו רוב המים שלנו. התמקמנו על הגבעה באמצע הלילה בהגנה הקיפית וחיכינו לאור יום. כשזרחה השמש היה חם מאוד, ואנחנו לאחר מאמץ של הלילה הקודם ובהיותנו חשופים לשמש, התחלנו לגמור את מלאי המים שהיה ברשותנו.

ידענו שאנחנו מכותרים ובטווח ירי של הצלפים הסורים שישבו בבתי הגבוהים שסביבנו, וידענו גם שיקח זמן רב עד שתגיע אלינו התגבורת שהובטחה (אם בכלל תגיע). חפשנו מקור מים על הגבעה, אך לשוא לא מצאנו דבר.... המצב התחיל להחמיר וחיילים רבים היו תשושים ומיובשים. אחד החובשים התייבש לגמרי לאחר שהנשים חייל במשך כמה דקות.

שלחנו מהפלוגה שלי (ושל מרדכי גילה) כמה חיילים עם הרבה מימיות לכיפה השניה של האוכף על מנת לחפש שם מים. הם רק יצאו לדרכם, והקרב התחיל. מצבנו היה בכי רע, בלשון המעטה. היינו קרובים מאד להתייבשות כאשר חיילי הקומנדו הסורי שעטו לעברנו והחלו לתקוף. הם צלפו עלינו מכל עבר ולנו לא היה כמעט מחסה על הגבעה. ההיא. ידענו שרק בנס נצא חיים.

בנקודת זמן זו נכנס טוביה לפעולה.

טוביה, חייל דתי מהפלוגה השניה היה על הגבעה שבה החלה המתקפה.

בזמן הלחימה הוא שם לב לג'ארה מחרס שהייתה זרוקה בשטח, ועשה חשבון פשוט, שאם יש במקום כד מים ודאי שנמצא גם מקור מים בקרבת מקום. הוא התחיל לחפש ומצא לפתע ברז מים בצמוד למבנה בטון נמוך. טוביה לקח את הכד מילא אותו מים והתחיל להרטיב לחיילים את הפנים, כדי לרענן אותם. חייל אחר חייל. הוא התחיל עם המ"פ והמשיך עם שאר החיילים. בכל פעם מילא את הכד במים וחזר אל החיילים. את כל זה עשה בזחילה תוך כדי סיכון עצום. הצלפים הסורים שישבו בחלונות הגבוהים, ידעו שכל כמה זמן זוחל חייל בדרך אל מבנה הבטון ומשם אל החיילים. הוא היה מטרה גלויה והם ירו ללא הפסק.

כעבור זמן מה, אחרי העזרה הראשונה שהגיש, לא יכל עוד טוביה לזוז מהברז הצמוד למבנה, והחל לצעוק לחבר'ה שיזרקו אליו מימיות. לאחר שמילא את המימיות במים, זרק אותן חזרה. בזכות אותו כד מים שמצא טוביה, הצלחנו להחזיק מעמד על אותה גבעה. טוביה קיבל צל"ש על מאמציו ואומץ ליבו, ואת הג'ארה לקח לביתו ולמשפחתו למזכרת".

צבי סיטסמר

צבי, שנפצע באותו קרב, הוטס לבית חולים כרמל ושם טופל במשך מספר שבועות . הכדור שפגע בו, והציצית שהופשטה ממנו, נמצאים בביתנו למזכרת ומשמרת מאותה מלחמה מלפני 40 שנה. במקור שכתב הוסיף -

".....עוד דבר אני מרגיש שאני צריך להוסיף ולספר, וזה על החברות והקירבה שנוצרה בין מילואימניקים כשהם נמצאים יחד כל כך הרבה פעמים במשך שנים. החברה קיבלו חופשה קצרה של 24 שעות, (היו צריכים לחזור ל'דמור' תוך יממה). זה אומר שהחופש היה בערך להגיע לביתם אחרי צהרים ולצאת בחזרה לצבא בבוקר. למרות הזמן הקצר, כל חייל מהמחלקה שלי בא לבקר אותי בבית החולים. חלקם הגיעו עם האישה או עם הידידה שלהם. הדבר הזה מאד ריגש אותי וגם מאד חיזק אותי כשראיתי כמה העם שלנו חזק ועוזר זה לזה".

אריאלה סיטסמר

